

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, van 16 maart 2012 in zaak nr. 12/7876 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 februari 2012 heeft de minister de vreemdeling opgedragen dat hij de Europese Unie onmiddellijk dient te verlaten en tegen hem een inreisverbod uitgevaardigd. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 maart 2012, verzonden op 26 maart 2012, heeft de rechtbank het tegen de in dat besluit vervatte opdracht de Europese Unie onmiddellijk te verlaten ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard en het tegen het inreisverbod ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 april 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Niet in geschil is dat tegen de vreemdeling reeds vóór het besluit van 29 februari 2012 een terugkeerbesluit is uitgevaardigd en dat hij geen gebruik heeft gemaakt van de in dat terugkeerbesluit gegunde termijn Nederland vrijwillig te verlaten.

Naar volgt uit overweging 2.3.2. van de uitspraak van de Afdeling van 15 juni 2012 in zaak nr. 201203301/1/V3 (www.raadvanstate.nl) kan de in het besluit van 29 februari 2012 vervatte opdracht de Europese Unie onmiddellijk te verlaten niet worden aangemerkt als een terugkeerbesluit. Aldus heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep terecht niet-ontvankelijk verklaard.

Gelet op het voorgaande en omdat de vreemdeling in hoger beroep niet heeft geklaagd dat de rechtbank het beroep in zoverre ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard, kan hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd in de grieven 3, 4, 6 en 7, voor zover deze betrekking hebben op de in het besluit van 29 februari 2012 vervatte opdracht de Europese Unie onmiddellijk te verlaten, niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.2. De vreemdeling klaagt in grief 6 dat, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zijn beroepsgrond, dat de minister het inreisverbod in strijd met het gelijkheidsbeginsel heeft genomen, niet slaagt.

Daartoe voert de vreemdeling aan dat de rechtbank, door aan dit oordeel ten grondslag te leggen dat zij geen vergelijking maakt, nu in deze zaak slechts het inreisverbod van de vreemdeling aan de orde is en zij uitsluitend dit inreisverbod aan de hand van de daartegen aangevoerde beroepsgronden toetst, zijn situatie ten onrechte niet heeft vergeleken met die van een concrete andere vreemdeling. Volgens de vreemdeling heeft de

rechtbank niet onderkend dat de minister nader dient toe te lichten waarom tegen hem, in tegenstelling tot die andere vreemdeling, wel een inreisverbod is uitgevaardigd.

2.2.1. In beroep heeft de vreemdeling, ter onderbouwing van zijn standpunt dat de minister bij het uitvaardigen van het inreisverbod het gelijkheidsbeginsel heeft geschonden, een afschrift overgelegd van een tegen een andere vreemdeling uitgevaardigd terugkeerbesluit en inreisverbod. In dat besluit heeft de minister meer gronden van toepassing geacht, terwijl de minister de betrokken vreemdeling toch een vertrektermijn van 28 dagen heeft gegund en tegen hem geen inreisverbod heeft uitgevaardigd. Volgens de vreemdeling valt niet in te zien waarom de minister tegen hem wel een inreisverbod heeft uitgevaardigd.

2.2.2. De vreemdeling klaagt terecht dat de rechtbank, door te overwegen dat zij geen vergelijking maakt, nu in deze zaak slechts het inreisverbod van de vreemdeling aan de orde is en zij uitsluitend dit inreisverbod aan de hand van de daartegen aangevoerde beroepsgronden toetst, zijn situatie ten onrechte niet heeft vergeleken met die van een andere vreemdeling.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 17 september 2009 in zaak nr. 200806602/1/V1; www.raadvanstate.nl), vergt het gelijkheidsbeginsel een consistent en dus doordacht bestuursbeleid. Het veronderstelt dat het bestuur welbewust richting geeft en derhalve een algemene gedragslijn volgt bij zijn optreden in individuele vergelijkbare gevallen. Het bewaken van de consistentie van het eigen optreden is bij uitstek de eigen verantwoordelijkheid van het bestuur.

Nu de vreemdeling zich op het gelijkheidsbeginsel heeft beroepen en daartoe een volgens hem gelijk, althans vergelijkbaar geval heeft genoemd, had het op de weg van de minister gelegen om aannemelijk te maken dat deze gevallen rechtens niet gelijk, althans vergelijkbaar zijn. Omdat de minister niet heeft gereageerd, is het besluit van 29 februari 2012 in zoverre niet deugdelijk gemotiveerd.

Grief 6 slaagt reeds hierom.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover de rechtbank daarin het beroep tegen het inreisverbod ongegrond heeft verklaard. Hetgeen de vreemdeling overigens heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het inreisverbod gegrond verklaren en het inreisverbod vernietigen wegens strijd met artikel 3:46 van de Awb.

Voor het overige dient de aangevallen uitspraak te worden bevestigd.

2.4. De minister dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 16 maart 2012 in zaak nr. 12/7876, voor zover hierin het beroep tegen het inreisverbod van 29 februari 2012 ongegrond is verklaard;
- III. verklaart het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep in zoverre gegrond;
- IV. vernietigt het inreisverbod van 29 februari 2012;
- V. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- VI. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van de bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. A.B.M. Hent, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van staat.

w.g. Hent
lid van de enkelvoudige kamer

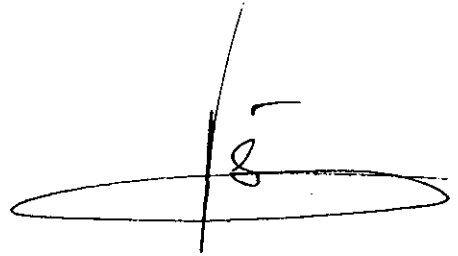
w.g. Van Gemert
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 augustus 2012

480-714.

Verzonden: 3 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop. A vertical line crosses the middle of the oval. To the right of the vertical line, there is a small, stylized mark that resembles a lowercase 'e' or a similar character. Above the oval, there is a short horizontal line.

mr. H.H.C. Visser